

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.179 van 23 december 2013
in de zaak A. 210.917/XIV-35.361**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 113.411 van 6 november 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 december 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of verzoeker zich rechtstreeks kan beroepen op artikel 8 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of al persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende

bescherming, onderzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.11.2 van het bestreden arrest, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, wel degelijk het redelijk karakter van het intern vestigingsalternatief en houdt hij daarbij rekening met zowel persoonlijke omstandigheden als de algemene veiligheidstoestand in Jalalabad zoals die blijkt uit verschillende rapporten. Zo stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer vast dat verzoeker met het betoog dat hij geen sociaal netwerk heeft in Jalalabad en hij ongeletterd is geen overtuigende argumenten aanbrengt waarom het voor hem onmogelijk is om zich te vestigen in het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in een regio waar geen risico bestaat in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet, dat immers geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde analfabetisme en hij bij het indienen van zijn asielaanvraag verklaarde dat zijn zus en schoonbroer in Jalalabad woonden, dat, ook al beweerde hij dat zij thans niet meer in Jalalabad verblijven, hij via zijn familie kan beschikken over een netwerk in de stad, dat hij werkervaring heeft in de bouwsector hetgeen hem beroepshalve extra mogelijkheden geeft, dat de verwijzing van verzoeker naar de sociaal-economische situatie in Jalalabad en de toestand op het vlak van mensenrechten niet voldoende is om aan te tonen dat hij het risico loopt op ernstige schade zoals gedefinieerd in de subsidiaire bescherming, dat hij geenszins aannemelijk maakt dat hij in eenzelfde situatie zal terechtkomen als vele IDP's en hij gedwongen zal worden om zijn toevlucht te zoeken in één van de vluchtelingenkampen en dat dan ook, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijs van hem kan verwacht worden dat hij zich in Jalalabad vestigt. Tevens stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, rekening houdend met zowel de informatie in het administratief dossier als met de door verzoeker bijgebrachte artikelen en rapporten, vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in Jalalabad gemaakt door de commissaris-generaal, zodat diens analyse wordt overgenomen.

Waar verzoeker aanvoert dat “de enkele opmerking die gemaakt wordt” met betrekking tot de stukken die hij ter terechtzitting heeft neergelegd “geen voldoende motivering (is)” en hij de overweging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffende die stukken citeert, werpt hij een schending op van de materiële motiveringsplicht die niet van toepassing is op de jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest.

Verzoeker voert tevens aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de plicht had om “bijkomend onderzoek te doen, minstens de

aanvankelijke bestreden beslissing te vernietigen en deze terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nu het, gelet op het gebrek van essentiële elementen, voor de Raad niet mogelijk was om te kunnen oordelen of er in het specifieke geval van de verzoekende partij, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, kon worden geconcludeerd dat er sprake is van een redelijke vestigingsalternatief in Jalalabad”. De beoordeling conform artikel 39/2, §1, 2°, van de Vreemdelingenwet of er al dan niet essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de aanvankelijk bestreden beslissing, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen.

Voor het overige herhaalt verzoeker zijn eigen standpunt, geeft hij een uiteenzetting over de situatie van IDP's, voert hij aan dat hij “zal (...) blootgesteld worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen overeenkomstig artikel 3 E.V.R.M.” en geeft hij in wezen te kennen niet akkoord te zijn met de appreciatie en het besluit van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig december tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams